

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia 14 lipca 2026 r.

Poz. 2836

Podpisany przez:
Małgorzata Szczepkowska
Data: 14.07.2026 13:48:14

ROZSTRZYGNIECIE NADZORCZE NR PN.4131.1.44.2026

WOJEWODY WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

z dnia 8 lipca 2026 r.

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2026 r. poz. 662) **stwierdzam nieważność** uchwały nr BRM.0007.55.2026 Rady Miejskiej w Olecku z dnia 11 czerwca 2026 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miejscowości Moźne oraz terenu Dworku Mazurskiego – etap 2 w części § 5 ust. 3.

Uzasadnienie

Rada Miejska w Olecku, działając na podstawie art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2026 r. poz. 538), w związku z art. 66 ust. 2 i art. 67 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023 r. poz. 1688, z 2024 r. poz. 1824 oraz z 2025 r. poz. 527, 1543 i 1668) podjęła uchwałę w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miejscowości Moźne oraz terenu Dworku Mazurskiego – etap 2.

Ww. uchwała wpłynęła do organu nadzoru w dniu 12 czerwca 2026 r.

Zdaniem organu nadzoru powyższa uchwała, w części wskazanej w sentencji niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego została podjęta z istotnym naruszeniem prawa.

Z mocy art. 3 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym gminie przysługuje niekwestionowane prawo władztwa planistycznego, realizowane w drodze uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w którym rada gminy ustala przeznaczenie i zasady zagospodarowania terenu. Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 9 ww. ustawy w planie miejscowym określa się m.in. szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy. Przepisy te upoważniają gminę do wprowadzania na jej obszarze określonych ograniczeń w wykonywaniu prawa własności poprzez właśnie ustalenie w akcie prawa miejscowego przeznaczenia i zasad zagospodarowania terenu. Oczywiście, pod warunkiem, że ograniczenia te gmina wprowadza w odpowiedniej proporcji do celów koniecznych dla zapewnienia racjonalnej gospodarki przestrzennej stanowiącej element szeroko rozumianego porządku publicznego. Oznacza to, że gmina nie może przysługującego jej władztwa wykonywać dowolnie, a jej samodzielność w tym względzie nie jest nieograniczona. Uprawnienia gminy do ustalania przeznaczenia i zasad zagospodarowania terenu nie mogą być nadużywane, w szczególności w zakresie ustanawiania zakazów obowiązujących na terenie objętym planem miejscowym.

W § 5 ust. 3 uchwały wprowadzono regulację, zgodnie z którą „na obszarze planu zabrania się organizowania imprez masowych w rozumieniu ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych, za wyjątkiem imprez masowych znajdujących się w harmonogramie imprez gminnych”.

Po pierwsze z uzasadnienia do projektu niniejszego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie wynika, jakimi względami kierowała się gmina wprowadzając przedmiotowy zakaz (np. ochrona terenów, bezpieczeństwo, porządek publiczny, uciążliwość, etc.). Należy przy tym zauważyć, że na terenie objętym przedmiotowym planem miejscowym znajdują się tereny elementarne oznaczone jako US-ZP (tereny sportu i rekreacji lub zieleni urządzonej) o powierzchni powyżej 14 ha, na którym dopuszczono budowę obiektów

sportowych, a więc obiektów, na których takie imprezy zazwyczaj się organizuje. Po drugie, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych (Dz.U. z 2023 r. poz. 616), każda impreza o charakterze masowym odbywa się po wcześniejszym uzyskaniu zezwolenia organu wykonawczego gminy, a jej organizacja obwarowana jest szeregiem wymogów, które organizator winien spełniać.

Odnosząc się do treści kwestionowanego postanowienia uchwały, należy dodać, że regulacje planistyczne powinny odnosić się do przeznaczenia i sposobu zagospodarowania terenu, a nie do przyszłych zdarzeń faktycznych lub dokumentów organizacyjnych funkcjonujących poza systemem prawa miejscowego (tu harmonogram imprez gminnych). Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest aktem prawa miejscowego o charakterze powszechnie obowiązującym. Jego ustalenia powinny w sposób samodzielny, jednoznaczny i kompletny określać przeznaczenie terenów oraz zasady ich zagospodarowania. Niedopuszczalne jest uzależnianie zakresu obowiązywania norm planu od treści dokumentów zewnętrznych, które nie stanowią aktów prawa miejscowego i mogą być zmieniane poza procedurą planistyczną. „Harmonogram imprez gminnych” ma charakter organizacyjny i nie jest źródłem powszechnie obowiązującego prawa. Może on podlegać zmianom w dowolnym czasie, bez zachowania wymogów przewidzianych dla uchwalania i zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. W konsekwencji dopuszczalność organizacji imprez masowych na obszarze objętym planem nie wynika bezpośrednio z treści uchwały, lecz z dokumentu zewnętrznego, pozostającego poza systemem aktów prawa miejscowego. Prowadzi to do naruszenia zasady określoności i pewności prawa, ponieważ adresaci norm nie są w stanie ustalić swoich praw i obowiązków wyłącznie na podstawie treści planu.

Ponadto zakwestionowane postanowienie prowadzi do nieuzasadnionego różnicowania podmiotów zamierzających organizować imprezy masowe. W praktyce uprzywilejowuje on wydarzenia ujęte w harmonogramie imprez gminnych, wykluczając możliwość organizacji innych imprez masowych niezależnie od ich charakteru, skali czy zgodności z przeznaczeniem terenu. Tymczasem miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego powinien regulować sposób zagospodarowania terenu, a nie uzależniać dopuszczalność określonych działań od podmiotu organizującego wydarzenie lub od jego ujęcia w dokumencie o charakterze organizacyjnym.

Biorąc powyższe pod uwagę, należało orzec jak na wstępie.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego, w terminie 30 dni licząc od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

z up. Wojewody Warmińsko-Mazurskiego

Mateusz Szauer

I Wicewojewoda Warmińsko-Mazurski